

Vort Krav er derfor, at Loven af 7. August og de øvrige Krigslove, der kan sidestilles med den, bør begrænses saavel med Hensyn til Varigheden som med Hensyn til den ved dem givne Myndighed, og at Ministeriet bør give Tilsagn om i Samarbejdet med Rigsdagen at ville benytte den givne Tidsfrist til at foretage en Afvikling af de ved Loven skabte Foranstaltninger og Institutioner, saaledes at de fleste af dem ophører, og de, hvis fortsatte Virksomhed endnu en Tid maa anses for ønskelig, faar ny Hjemmel ved Lov eller Overenskomst. Til en saadan Afvikling synes Ministeriet i og for sig ikke at være uvilligt, men det vil ikke gaa ind paa en Tidsbegrænsning af Loven af 7. August, fordi det vil forhandle med Rigsdagen under Trykket af den Myndighed, det sidder inde med efter Loven, altsaa saaledes, at hvis Rigsdagen ikke vil gaa ind paa

den Nyordning, Ministeriet finder passende, beholder dette hele sin tidligere Myndighed. Dette betragter vi som en Form, under hvilken Ministeriet tilstræber at bevare sin ekstraordinære Magt i ubegrænset Tid, og som en Fornægtelse af Rigsdagens frie Medbestemmelsesret med Hensyn til den Nyordning, som skal træffes.

Da Ministeriet saaledes ikke har villet imødekomme det Krav, Mindretallet har stillet om, at der ved fri Samvirken mellem Lovgivningsmagtens forskellige Faktorer skabes et fast Grundlag for Ordningen af de økonomiske Forhold, der har været Genstand for ekstraordinær Lovgivning under Krigen, men har villet fastholde Loven af 7. August som et Magtmiddel imod Rigsdagens frie Medbestemmelsesret, maa Mindretallet anbefale Folketinget at stemme imod Statslaansforslaget.

Ivar Berendsen, Sekretær.	Birck.	Bjerring.	J. C. Christensen.	Jacob Christensen.
Gunnar Fog-Petersen.	Gamborg, Ordfører.	Jørgen Jensen.	N. P. Jensen.	
Moesgaard-Kjeldsen.	N. Neergaard.	Hans Nielsen (Skanderborg A. 1. V.)		
Sigvald Olsen, Formand.	Pitzner.	Slebsager.		